

*Belebújunk maskarába, Úgy megyünk a jelmezbálba.
Farsangolunk, vigadunk, Reggelig csak táncolunk.*

Farsang

A farsang évszázadok óta a nagy télvégi multságok ideje, amelyet még a királyi udvar is illő pompával ünnepelt meg. Ez volt az utolsó alkalom a multságra, utána következett a húsvétig tartó nagyböjt. Nem maradt ki senki a farsangi időszakot lezáró háromnapos dőzsölésből. Még a legszegényebb zsellér is igyekezett, hogy igazi jó falat kerüljön az asztalára, s még egyszer jól kitáncolja magát.

Mit is ünnepeltek ilyen nagy vigalommal? Minden európai nép szokásaiban fontos események a telet lezáró, tavaszt váró ünnepek. Ezek a nagy ünnepi lakomák az ébredő természet bőségét, termékenységét biztosítják.

A farsangi multság fénypontját jelentette a maskarások, farsangosok megjelenése a házaknál. Jöttek a gólyák, lovak, kecskék, gyakran fiúnak öltözött lányok, vagy asszonyruhába bújó legények. Gyakran egész hosszú, sokszereplős jelenetet adtak elő, tréfás lakodalmat, temetést, a betyárok kalandjait a pandúrokkal.

A pásztorfiúk házról házra jártak a következő mondókával:

Hopp, hopp farsang!

Megölték az ártányt,

Nem adták a máját,

Csak a szalonnáját.

Kezükben két méter hosszú, pántlikákkal feldíszített, meghegyezett nyárs volt. A felköszöntött házigazdák szalonnadarabokat szúrtak a nyársra jutalmul.

Farsangkor csak az a pártában maradt lány volt szomorú, akit a legények kicsúfoltak:

Húshagyó, húshagyó,

itt maradt az eladó.

A Jászságban rossz, hamis fazekakat dobáltak a lányok kertjébe: *Nem adta férjhez kend a lányát, szűrjék kendtek együtt a cibérét.*

A cibere már a két nap múlva kezdődő böjtöt idézte.

(Forrás: Bihari Anna, Pócs Éva: *Képes magyar néprajz*)

Muskovicsné Lepsényi Katalin

Karnevál a felső tagozatban

A felső tagozatos gyerekek farsangi bálját február 25-én (pénteken) rendeztük, amit aktív készülődés és lelkesedés előzött meg. Aránylag kevesen öltöttek jelmezt, de nagyon ötletes és sok előkészületet igénylő jelmezt láthatott a közönség. Hogy ezek közül melyek voltak a legsikeresebbek, azt a zsűri tagjai döntötték el, név szerint Király Zoltánné, a Tárnoki Iskola Alapítvány elnöke, Muskovits Mihályné, a szülői munkaközösség elnöke, Brandeis Györgyné tanárnő és a diákzsűri tagjai: Lénárt

Együtt a jelmezesek

Kovács Martin 5. b (Columbo)

Antal Nikolett 5. c (Vészmadár)

Krisztina és Muskovits Márk. A felvonulás után gyerekeink nagy izgalommal várták a zsűri döntését, amely rövid idő múlva meg is született.

I. Kovács Martin 5. b (Columbo)

II. Antal Nikolett 5. c (Vészmadár)

III. A 6. a osztály csoportja (Punkok)

Ezután a helyezettek megkapták jutalmukat, de azok is kaptak ajándékot, akik nem értek el helyezést, hiszen megdolgoztak érte.

A díjkiosztást a várva-várt SULI-BULI követte. A zene jó volt, az énezők és szomjazók igényeit a büfé teljes mértékben kielégítette, amelyet a 8. b osztály Nogula Istvánné osztályfőnök közreműködésével biztosított. Örömmel tapasztaltuk, hogy gyermekeink nemcsak jól szórakoztak, de kulturáltan is viselkedtek.